

kdy: 23. 4., 24. 4. a 26. 4. 2018, vždy od 15.00 hodin

kde: V aule GPOA na ulici Dolní Česká

Promítané filmy

pondělí 23.4. Cukr blog - 78 min.

Režisérka aktuálně ohrožená těhotenským diabetem je donucena ze dne na den přestat konzumovat rafinovaný cukr. Stížena abstinenčními příznaky zjišťuje, jak obtížné je zbavit se této návykové látky a jak těžké je na trhu nalézt ty, které cukr neobsahují. Cukr je všude - od rohlíku, chleba, nejrůznějších polotovarů až k pivu, konzervované zelenině, slaným brambůrkům a uzenině, je v cigaretách, reklamě, v politice. Režisérka se investigativně pouští do zkoumání důsledků staleté konzumace cukru na jednotlivce a společnost. Zjišťuje, jak obrovskou moc tento prášek v historii měl a stále má. Objevuje neuvěřitelné souvislosti mezi duševními nemocemi, poruchami chování a nadměrnou konzumací cukru. Film se pohybuje na hranici historického thrilleru, vědecké observace a sociálně angažovaného filmu

úterý 24.4. Normální autistický film - 90 min.

Pět obdivuhodných dětí, jež společnost shodně opatřila nelichotivou nálepkou „autista“. Upřímný, přemýšlivý Lukáš má osobitý smysl pro humor, miluje film a píše vlastní scénáře. Klavírní virtuos Denis dokáže zahrát náročné skladby vážné hudby, je nesmírně inteligentní a sečtělý. Malého prince zbožňuje natolik, že se k němu neustále vrací. Majda zase ráda rapuje, a jelikož se ničeho neostýchá, okolní svět ve svých textech obnažuje s odzbrojující přesností. Marjamka dokáže vyprávět dlouhé příběhy v angličtině, její neúnavný bráška Ahmed je zase neobyčejně přátelský. Přední český dokumentarista s unikátním autorským viděním nás však nabádá, abychom fenomén autismu navždy přestali vnímat jako lékařskou diagnózu a pokusili se mu porozumět jako fascinujícímu, byť často jen obtížně rozluštitelnému způsobu myšlení. Neboť kdo má určit, co je normální: žít ve spěchu a přehlížet absurdity modernity, nebo spíš ve světě toužebně hledat rád, ticho a klid?

čtvrtek 26.4. Duši neprodám - 51 min.

Bezdětné páry a ženy, které si potřebují přilepšit, našly způsob, jak si vzájemně vypomoci. Bez právního rámce, na hraně zákona a podle úsluvi, co není zakázáno, je dovoleno, se u nás rodí čím dál víc dětí náhradním maminkám. Ty slouží jako jakýsi inkubátor pro genetický materiál jiných páru. Lze ale porodit dítě, odevzdat ho někomu cizímu a kráčet dál životem jakoby se nic nestalo? Co když se takové dítě „nepovede“ anebo si to pár s rodičovstvím rozmyslí?

